

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Friderici Iacobi Beyschlagii, Gymnasii, quod Halæ Suevorum est, Adiuncti, & ad ædem S. Mich. Archangeli Catechetæ extraordinarii, Sylloge Variorum Opusculorum

(Programmatvm, Orationvm, Epistolarvm, Poematvm, Dissertationvm, Aliarvmqve Observationvm ...)

Fascicvlos I.II.III.IV.V. Ab Annis MDCC.XXVII.M.DCC.XXVIII.M.DCC.XXIX. Editos, Complexvs. Cvm Indice Triplici.

Beyschlag, Friedrich Jakob

Halae Suevorum, M.DCC.XXIX

III. Christiani Gotl. Schwarzii, Com. Pal. Caes. Philos. Moral. Eloq. & Poës. Prof. Publ. Altorf ac Beneficiariorum Noricorum Inspectoris, Elegia.

urn:nbn:de:gbv:45:1-16134

III.

CHRISTIANI GOTL. SCHWARZII,
COM. PAL. CAES. Philos. Moral. Eloq. &
Poës. Prof. Publ. Altorf ac Beneficiario-
rum Noricorum Inspectoris,
ELEGIA.

In Resurrectionem & Ascensionem Christi.

(f) Repeto hic elogium (ex diff. cui tit. Memoria BRENTII renovata, lit. D. 2. b) quod unus ex maxime gratis ejus olim discipulis, supra laudatus M. JOH. BALTH. BEYSCHLAGIUS, tum Ampliff. Phil. Ordin. Vitemb. Adjunctus, tandem Antistes Eccles. nostræ Halens. meritissimus, nunc cælo receptus, b. WENGERO tribuit, qui nunquam non postea institutione WENGERIANA fruitum se esse, lætatus est, quæ ipsa felicitas obtigit (quod nec hic tacere debeo) fratri quoque Ecclesiastæ modo adducti, nunquam reconciliato, & immaturum ejus ante hos ipsos decem annos, obitum acerbe adhuc deploranti, IOH. JAC. BEYSCHLAGIO, Incluti Senatus urbis hujus, ipsi & mihi patriæ suavissimæ, à secretis, quem patrem veneror ætatem venerandum, cujusque, pro paterno suo amore, & innata in literas, præsertim amœniore, propensione, in meis qualibuscunque literarum studiis felicitateque provehendis, indefessum studium hucusque adhibitum, ille olim compensabit, qui supremus omnium rerum remunerator est, & solus vicem illorum, quibus facultas magis, quam

AD ORATIONEM
DE HOMINUM E MORTE RESUSCITATO-
RUM EXEMPLIS

Ex historia profana repetitis

Quam

Craftino die hora 1. postmeridiana habebit
FRIDERICVS JACOBVS BETSCHLAGIUS

Hala - Suevus

Divinarum humanarumque rerum scientiæ
Cultor

Lectorem Benevolum

omni observantia & humanitate invitat

CHRISTIANUS GOTLIBIUS SCHWARZIUS, P. P.

† † †
ELEGIA IN RESURRECTIONEM ET
ADSCENSIONEM CHRISTI.

J Am divina cano. Procul hinc, procul ite, pro-
fani!

Ite, quibus veterum fabula ficta placet.

Non mihi Pythagoras, fateor, non Zeno, probatur;

Sordet ApollonI vita, vaverque dolus.

Vos etiam Aonides paullum discedite Musæ;

Ipsa non capitis, quæ sacra verba loquar.

Nunc ego, pro Pindo, sancti juga posco Sionis;

Proque Hippocrene me juvat amnis Hebri.

B 3

Ecce

quam voluntas deest, sustinere potest, cujus
gratiæ cœlesti & cæteros omnes Evergetas
atque Patronos meos enixe commendo.

Ecce, redit vivus, quem trux occiderat orbis:
 Quem Draco sustulerat, victor ab hoste redit.
 Exurgit tumulo, tumuli quem claustra tenebant;
 Et vivit, vita qui spoliatus erat.
 Ad cælum rediit domito redi vivus ab Orco;
 Et data victori sunt sua regna DEO,
 Vivit, qui scuticis, qui vepribus, undique laesus,
 Alta protendit brachia sancta cruci;
 Qui sensit, quicquid possent, rabiesq;, furorque;
 Insons qui voluit succubuisse neci.
 Reddidit huic vitam divina potentia Patris;
 Et simul hic vitam reddidit ipse sibi:
 Magna DEI soboles, DEUS ipse, & rector Olympi,
 Quem mare, quem cælum, vasta que terra,
 tremunt;
 CHRISTUS nostra salus, spes nostra, & gaudia
 certa;
 Qui solus nobis pandit ad astra viam.
 Ille uti post mortem, rupta tellure, reversus,
 Ascendit superas, regna paterna, domus:
 Sic quoque nos ipsi vivemus; & excita surgent
 Corpora, feralis que tumularat humus.
 Obmutesce, sagax Stoa! Non hac talia prestat,
 Nec bene mortali lumine cernit, homo.
 Nulla hic calliditas temere miracula finxit:
 Nulla hic Circeis ars repetita modis.
 Vos eritis testes alba quos veste nitentes
 Aetherea Genios miserat arce Pater. Vos

Vos etiam testes eritis, pia pectora Matrum,
Quae primis vacua haec cernere busta da-
tum est.

Testes tot Sancti, quibus auctor duxq; salutis
Tangendum corpus, vulnera & ipsa, stitit:
Quorum in conspectu CHRISTUS super aethera
vectus

More triumphantis digna tropaea tulit.

Sic est: rem tantam verbis testatur apertis,
Fallere qui nolit, nec queat, ipse DEUS.

Salve igitur, salve, vitæ melioris origo;
Imperium qui par cum Patre Natus habes!

Per te vera salus orbi quæsitâ refulsit;

Per te nos pœnis libera turba sumus.

Iam cœlum terræ, cœlo conjunctaque terra est;

Inque polum nobis transitus inde patet.

Iam mors constricta est vinculis, constrictus Avernus;

Iam neque nos, quicquid presserat ante, premit.

Non opis est nostræ, tibi dignas solvere grates,

Qui tantis cumulas nos, DEUS alme, bonis.

Ante tuas igitur proni devolvimur aras;

Inque tui cultum pectora nostra flagrant.

Nos tibi vivemus: nobis tua vita favorque

Vivendi vires consiliumque dabit.

Nunc piget huc ferri, quo labes insita mentis,

Vanaque quo levitas, ambitioque trahit.

Insultet mundus! Fortuna volubilis erret!

Tu, nobis portus spesque salutis, eris.

Sa

24 *IV. Annotatio ad Elegiam antecedentem.*

*Si morimur ; dura non mortis fata timemus ;
Perdidit hac vires , te moriente , suas.
Si quondam tumultus pallentia corpora condet ;
In tumulo nobis , te duce , parata quies.
Tempus erit , quo nos socios e morte reduces ;
Quo putris referet corpora viva cinis :
Quo placidus nobis concedes gaudia cæli ,
Gaudia , quæ nullis contemperanda modis.*

P. P. ALTORF NOR. D. XVIII. MAII. A. R. S. CIOIO CCXXI.

IV.

ANNOTATIO ad antecedentem Elegiam,
aliæque Observationes.

COmode Programmati Seiferheldiano sub-
iicitur elegans hæc Elegia Exc. SCHWAR-
ZII, pace quidem celeberrimi hujus in orbe
literato viri, cujus per plures annos, in Phi-
losophia practica, & literis, ad politio-
rem humanitatem (cujus præstantiam ipse in cultis-
sima ad *Miscellanea sua politioris humanitatis*,
præfatione egregiè ostendit) pertinenti-
bus, institutioni fidelissimæ mirum quan-
tum debere me, gratus intelligo. Integra
ea exhibetur, non nisi verbis quibus-
dam honorificis, quæ ea, qua Vir humanissi-
mus in meam tenuitatem semper fuit, bene-
volentia, ipsi expressit, omissis: nec enim
ingenii mei & doctrinæ angustia vel mere-
batur illa elogia, vel capiebat. Neque hoc
etiam